

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana. Dopuštenje za ponovno objavljivanje ovog sažetka dano je isključivo u svrhu uključivanja u HUDOC bazu podataka Suda.

© Office of the Agent of the Republic of Croatia before the European Court of Human Rights. All rights reserved. Permission to re-publish this summary has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Bureau de l'Agent de la République de Croatie devant la Cour européenne des droits de l'homme. Tous droits réservés. L'autorisation de republier ce résumé a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

## **MÜSLIM protiv TURSKE**

### **(članak 3. i članak 8.)**

**Presuda od 26 . travnja 2005. godine**

#### **ČINJENICE**

Podnositelj zahtjeva, g.Ahmad Hassan Müslim je irački državljani turkmenskog porijekla rođen 1973. godine, a živi u Bileciku (Turska).

U kolovozu 1998. godine podnositelj i njegov rođak sudjelovali su u prepirki, tijekom koje je Jasim Al Tikriti, važna osoba u lokalnoj podružnici Baath partije i suradnik Saddama Husseina, ustrijeljen. Podnositelja su progonili agenti iračke tajne službe pa je u rujnu 1998. godine pobjegao u Tursku.

Podnio je zahtjev Visokom povjerenstvu za izbjeglice UN-a i turskom uredu za useljenike za dobivanje statusa izbjeglice. Tvrdio je između ostalog, da su njegov rođak i brat pogubljeni, te da mu je obzirom na njegovo porijeklo, ugrožen život ako se vrati u Irak. Visoko povjerenstvo i lokalno tijelo vlasti u Bileciku smatrali su da podnositelj nije dokazao da bi njegov strah od pogubljenja u Iraku bio utemeljen na nekom od razloga predviđenih Konvencijom iz 1951. godine, kao što su: rasa, vjeroispovijest, nacionalnost, pripadnost određenoj socijalnoj grupi ili političkom statusu. Međutim, u veljači 2000. godine, podnositelju je odobren privremeni izbjeglički status.

Nakon pada vlade Saddama Husseina, podnositelj je zatražio reviziju svog statusa tvrdeći da je situacija za Turkmene postala još teža nakon pada navedenog režima, i to zbog nepostojanja pravnog sustava odnosno vlasti, poglavito u dijelu zemlje gdje je rođen podnositelj, a gdje je trajao plemenski sukob između Arapa, Kurda i Turkmena.

Slijedom informacije koju su dostavile turske vlasti, podnositelj trenutno raspolaže dozvolom boravka važećom do 1. svibnja 2005. godine., i nikakva formalna odluka o njegovom izručenju neće biti donesena.

#### **PRIGOVORI**

Podnositelj je izjavio da bi ga izručenje u Irak izložilo velikom riziku maltretiranja, pa čak i ubojstva, od strane pripadnika stranke Baath. Pozvao se na članak 2. (pravo na život) i članak

3. (zabrana mučenja i nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja). Nadalje, žalio se da u Turskoj nema djelotvorno pravno sredstvo za svoj zahtjev za dobivanje statusa izbjeglice, što bi moglo dovesti do povrede članka 13. (pravo na djelotvorno pravno sredstvo). Na kraju, temeljem članka 3. i 8. (pravo na poštivanje privatnosti i obiteljskog života), požalio se na nedostatak životnih sredstva, koja su nedovoljna za njegove potrebe.

## **ODLUKA SUDA**

Sud je utvrdio temeljem dokumenta i izvještaja nevladinih i međunarodnih organizacija o situaciji u Iraku, da postoje trajni sigurnosni problemi na sjeveru zemlje, a postojao je i rizik da podnositelj bude tamo poslan. Posebice je u regiji Mosula i Kirkuka postojao rizik da se civili nađu usred sukoba između kurdske, arapske i turkmenske zajednice. Međutim, dokazi koji su predstavljeni Sudu, a koji se odnose na podnositeljevu prošlost i opći kontekst o Iraku nisu ni na koji način ukazivali da bi podnositeljeva osobna situacija bila gora od ostalih članova turkmenske manjine, ili čak možda ostalih stanovnika sjevernog Iraka, područja koje je čini se, bilo manje izloženo nasilju od ostalih dijelova zemlje.

Sud je potvrdio da sama mogućnost zlostavljanja kao posljedica privremene nestabilnosti u zemlji nije sama po sebi dovela do povrede članka 3. To se posebice odnosi na ovaj slučaj, s ciljem napretka prema demokraciji koja se stvara u Iraku i nadi da će dovesti do napretka u navedenoj situaciji. U tom smislu, utvrđeno je da su pripremljeni planovi za dobrovoljni povratak iračkih izbjeglica koje će provesti UN uz podršku Vijeća Europe. Sud je nadalje utvrdio da se Turska obvezala da neće na silu deportirati iračane koji traže azil, kao što je to slučaj s podnositeljem, a čiji zahtjevi nisu usvojeni. Ujedno, Sud je utvrdio da se podnositeljev konačni zahtjev još uvijek rješava pred Visokom komisijom i da su turske vlasti intervenirale s ciljem napretka prema pozitivnom rezultatu bez odgode. Ništa ne upućuje da bi taj postupak mogao rezultirati odlukom o izručenju bez pravilne ocjene nekog novog podneska izjavljenog od strane podnositelja. Podnositelj ne bi mogao biti izručen po kratkom postupku bez formalne odluke o izručenju, protiv koje postoji pravo na žalbu. Osim toga, može zatražiti sudsku zaštitu pred upravnim sudovima.

U tim uvjetima, Sud je jednoglasno utvrdio da nema povrede članka 3. ako je odluka o izručenju podnositelja u Irak, ukoliko bi trebala biti donesena, izvršena. U svijetlu takvog zaključka, sud je odlučio da nije potrebno ocjenjivati zahtjev u odnosu na članak 2. Osim toga, budući da ne postoji odredba o izručenju, Sud je smatrao nepotrebnom odlučivati o zahtjevu u smislu članka 13.

Na kraju, Sud je ponovio da članak 8. ne ide toliko daleko da nameće državi općenitu obvezu da izbjeglicama osigura financijsku pomoć koja bi im omogućila zadržavanje određenog životnog standarda. U ovom predmetu, podnositelj nije prikazao da je bio spriječen postići životni standard koji je izabrao kad je zatražio izbjeglički status u Turskoj i iz njegove situacije ne proizlazi da je toliko očajan da bi bio primoran napustiti Tursku jer mu je tamo postalo neizdrživo. Iako teško, nedvojbeno mu nije bilo gore nego bilo kojem drugom državljaninu koji ima manja primanja od ostalih. Sukladno tome, Sud je jednoglasno utvrdio da nema povrede članka 3. i 8. u tom smislu.